

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: 213/2008/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

115/2008. (X. 21.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹, alsóörsi lakos 2008. szeptember 18-án előterjesztett panaszát a 2008. október 21-én megtartott zárt ülése alapján

e l u t a s í t j a.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos a Veszprémi Rendőrkapitányság beosztottai által 2008. augusztus 19-én és 20-án vele szemben fogantatosított rendőri intézkedés kapcsán terjesztette elő panaszát.

A panaszos előadása szerint őt a Veszprémi Rendőrkapitányság rendőrfőnöke, H. P. 2008. augusztus 19-én Balatonfüreden közúti ellenőrzés alá vonta. A panaszos a rendőri felhívásnak eleget téve igazolta személyazonosságát, illetve az intézkedő rendőr részére átadta a járműve műszaki vizsgájának érvényességét igazoló „vizsgalap” elnevezésű okiratot. Ezen iratok alapján a rendőr a központi nyilvántartás adatbázisában ellenőrizte a panaszos adatait, aminek során megállapította, hogy a panaszos nem rendelkezik gépjárművezető engedéllyel, de nem áll gépjárművezetéstől eltiltás hatálya alatt. A panaszos megjegyzi, hogy vele szemben szabálysértési eljárás keretében a panaszolt eseményt megelőzően a bíróság eltiltotta a járművezetéstől, mivel azonban ő a határozat ellen tárgyalás tartására irányuló – halasztó hatályú – kérelmet terjesztett elő, az intézkedés a panaszolt esemény idején még nem volt végrehajtható.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyi adatait töröltük.

A panaszos sérelmezi, hogy a fentiekről való tudomásszerzésük ellenére a rendőrök őt előállították a Veszprémi Rendőrkapitányságra, megsértve ezzel a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 54. és 55. §-aiban foglalt jogait.

Panaszában előadja továbbá, hogy a rendőrségen közte és a rendőrök között előbb beszélgetés, majd vita alakult ki, amelynek során H. P. a panaszost UFO-nak nevezte, és kérte kollégáit, hogy ne beszéljenek vele.

Ezt követően a panaszosnak aláírásával kellett volna olyan kioktatások megtörténtét igazolnia, amelyeket nem kapott meg, így az aláírást megtagadta, illetve kérte a felvilágosítás, tájékoztatás megadását.

Az eljáró rendőr a panaszos szerint ettől ideges lett, elvette az iratokat a panaszos elől, aki így nem tudhatta meg, hogy pontosan miért állították elő. Mivel a panaszosnak arra sem volt lehetősége a papírok elvétele miatt, hogy azokon panaszát rögzítse, kért egy üres papírt, amire lejegyezte „a rendőrök részére a szóban közölt saját tájékoztatását”, és ezt szerette volna H. P. aláírásával „megerősíttetni”. A jelen lévő 4-5 rendőrnek a panaszos fel is olvasta nyilatkozatát, amelyben kifejtette, hogy az ellene foganatosított intézkedés milyen veszteségeket eredményezhet számára.

H. P. megtagadta a papír aláírását, és újra megkérdezte a panaszost, hogy aláírja-e az iratokat. Erre a panaszos azt a választ adta, hogy hajlandó azokat aláírni, de csak az iratok tartalmának megismerését követően. A rendőr közölte a panaszossal, hogy ha nem adja aláírását, akkor anélkül kerül a fogdára. A fogdán a rendőr újra feltette a panaszosnak a fenti kérdést, de azzal, hogy csak igen vagy nem választ fogad el. A panaszos válasza igen volt, de egyúttal jelezte, az aláírás feltétele, hogy előbb átolvashassa az iratokat, és panaszt tehessen a tisztességtelen eljárás, személyes szabadsága korlátozása és a „szabálysértéshez mérve nagyságrendekkel súlyosabb intézkedés miatt”.

Ezt követően H. P. rövid időre távozott, majd két civil személy társaságában tért vissza, akiken a panaszos valamilyen biztonsági cég egyenruháját vélte felismerni, majd megkérte a fenti személyeket, hogy aláírásukkal igazolják, a panaszos önként nem akarta aláírni az iratokat. Ennek a két személy annak ellenére eleget tett, hogy a panaszos előttük is kijelentette, hajlandó aláírni az iratokat, de csak azt követően, hogy átolvasta és panaszt tett. Ezután a biztonsági őrök a rendőrökkel együtt távoztak, a panaszost pedig a fogdán helyezték el.

A fogdára történt felvételkor a panaszos ruházatát átvizsgálták, személyes tárgyait levették tőle. Aránytalannak tartja a fogdán történő elhelyezését arra tekintettel, hogy közlekedési szabálysértés miatt került a hatóság elé, továbbá hangot ad panaszában annak, hogy a történések komoly aggodalommal töltötték el, mivel úgy gondolta, hogy

fogvatartása idős anyjának és kiskorú gyermekének ijedséget és fájdalmat fog okozni, ráadásul az intézkedés üzleti ügyeinek vitelében is akadályozta.

A fogdában tapasztalt körülményekkel kapcsolatosan is kifejezi elégedetlenségét, különösen az egészségkárosító fekvőalkalmatosság és a hiányos bútorzat kapcsán. Ezzel összefüggésben megjegyzi, hogy nem tudja, ezek a körülmények „a rendőrségen uralkodó áldatlan állapotoknak vagy H. P. maliciózus bosszúszomja újabb bizonyítékának tudhatók-e be”.

Sérelmezi, hogy fogvatartásának „bírói felülvizsgálatára” csak az előállítását követő második napon került sor.

A panaszos álláspontja szerint „a rendőr személyes sértettsége okán hivatalos keretek között vett rajta elégtételt”, ami nem tisztességes eljárás és rendőrhöz méltatlan viselkedés. Sérelmezi, hogy a történetek során egy rendőr sem lépett közbe, hogy a sorozatos szabálytalanságokat megakadályozza, kiszolgáltatott helyzetében nem segítettek rajta.

Körülbelül 40 órányi szabálysértési őrizetet követően a Veszprémi Városi Bíróság gyorsított eljárás keretében döntött a panaszos ügyében. A tárgyaláson a szabálysértési hatóság képviselője elismerte, hogy a panaszost jogerősen sem bíróság, sem szabálysértési hatóság nem tiltotta el a járművezetéstől, így a bíróság megállapította, hogy a panaszos nem követte el a „járművezetés az eltiltás tartama alatt” szabálysértését, valamint azt is, hogy az őrizetbe vétel feltételei nem állnak fenn. A szabálysértési eljárást ennek megfelelően a bíróság megszüntette.

A panaszos sérelmezi, hogy a rendőrség megszegte az Alkotmány 55. §-ának (2) bekezdésében („a bűncselekmény elkövetésével gyanúsított és őrizetbe vett személyt a lehető legrövidebb időn belül vagy szabadon kell bocsátani, vagy bíró elé kell állítani”), valamint a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény 125. §-ának (2) bekezdésében („a rendőrség a bíróság elé állítás időpontjáról haladéktalanul értesíti a bíróságot”) kötelezettségeit, és szándékosan a „részére nyitva álló törvényes határidő utolsó perceiben próbálta foganatosítani a bíróság elé állítást”.

Fentiek alapján a panaszos kéri a Testület vizsgálatát előállítás körülményeit illetően, különös tekintettel H. P. – a panaszos szerint – méltatlan viselkedésére.

II.

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 93. §-ának (1) bekezdése értelmében „a Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított nyolc napon belül lehet előterjeszteni”.

A panaszos beadványából megállapítható, hogy sérelemének felismerése egybe esett az intézkedés fogantatásának időpontjával, ugyanakkor 2008. augusztus 21-ig a panaszos szabálysértési őrizet alatt állt, így a panasz előterjesztésében akadályoztatva volt. Augusztus 21-én ugyanakkor megnyílt számára a lehetőség, illetve a nyolc napos határidő arra, hogy sérelmei orvoslása érdekében a Testület eljárását kezdeményezze, mely lehetőséggel – mivel beadványát 2008. szeptember 18-án adta postára – a kellő időben nem élt, így panasza elkésettnek minősül.

A panaszos tehát elmulasztotta a törvény által panasza előterjesztésére biztosított nyolcnapos határidőt, így a Testület a rendelkező részben foglaltak szerint döntött. Ugyanakkor a Testület felhívja a panaszos figyelmét arra, hogy amennyiben úgy ítéli meg, hogy fogvatartásának jogellenességével az eljáró rendőröknek tisztában kellett lenniük, úgy feljelentést tehet a Veszprémi Nyomozó Ügyészségnél jogellenes fogvatartás büntette (a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 228. §-a) miatt. A Testület ezen tájékoztatása nem minősül a Testület jogi álláspontjának, pusztán a jogorvoslati lehetőségekre vonatkozó kioktatásnak tekintendő.

Budapest, 2008. október 21.

Dr. Kaltenbach Jenő sk.
elnök

Dr. Juhász Imre sk.
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra sk.
testületi tag

Dr. Féja András sk.
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf sk.
előadó testületi tag